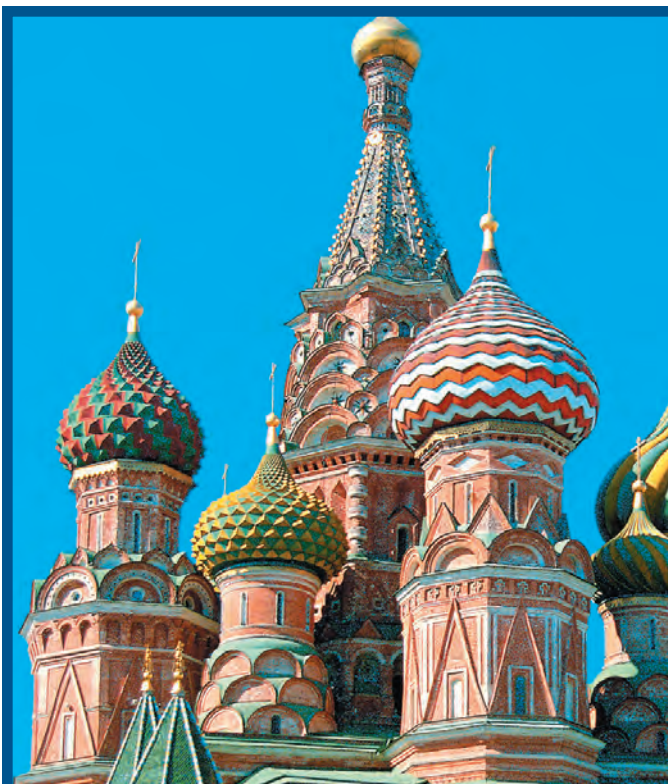

Wat Is De Kerk?

Wat Is De Kerk?

“... Ik zal mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen” — Jezus Christus (Matteüs 16:18).

Jezus Christus stichtte Zijn Kerk en gaf haar haar opdracht. De Bijbel geeft aan dat het Zijn bedoeling was dat de Kerk een warme en liefdevolle samenkomst zou zijn van Zijn getrouwe discipelen, een bron van kracht en belang voor hen.

Toch speelt de Kerk voor veel mensen slechts een kleine of geen enkele rol in hun dagelijks leven. Het concept van de Kerk schijnt voor sommigen zelfs gedateerd te zijn. Het woord *kerk* heeft voor sommigen een nare bijmaak.

Bij anderen roept het woord *kerk* beelden op van schilderachtige, landelijke gebouwen met torenspitsen en kruizen, of juist van massieve, middeleeuwse cathedraalen in het hart van Europa. Wanneer zij aan kerk denken, denken zij aan een *plaats* voor het houden van erediensten.

Een bijzonder voorbeeld is de cathedraal van de Notre Dame in Parijs. Het staat voor velen voor de essentie van de betekenis van *kerk*. De bouw ervan is in 1163 begonnen en duurde verschillende generaties lang voort tot 1345. Het rijzige interieur, de luchtbogen en de grote roze ramen waren alle duidelijk ontworpen voor geestelijke doeleinden.

De *Encyclopaedia Britannica* merkt op dat de cathedraal “gelegen is op een plek die de Parijzenaars altijd bestemd hadden voor de uitoefening van religieuze rituelen” en “was gebouwd op de ruïnes van twee eerdere kerken, welke voorafgegaan werden door een Gallo-Romeinse tempel die gewijd was aan Jupiter” (Internet editie, “Parijs,” “Notre-Dame de Parijs”).

Dit is niet een ongewoon gebruik. Door de geschiedenis heen hebben mensen religieuze betekenis toegeschreven aan *plaatsen* en *gebouwen* waar zij, en vaak ook hun voorouders, zich dichter bij God of de god of goden, die zij aanbaden, voelden. Bij kerkgebouwen, cathedraalen, tempels, altaren en kapellen heeft lange tijd de nadruk van het aanbidden gelegen.

Net als het geloof dat de cathedraal van de Notre Dame vertegenwoordigt heeft de cathedraal door de eeuwen heen geleden. *Britannica* legt uit: “De kerk werd, na beschadigd te zijn tijdens de Franse revolutie, verkocht op een veiling aan een handelaar in tweedehands materialen. Napoleon kwam op tijd aan de macht om de verkoop ongedaan te maken en hij gaf het bevel dat het gebouw opnieuw gedecoreerd moest worden voor zijn kroning tot keizer in 1804” (“Notre-Dame de Paris”).

Voor veel mensen roept het woord kerk beelden op van schilderachtige, landelijke gebouwen of cathedraalen met torenspitsen en kruizen.

nergens naar een gebouw of een ontmoetingsplaats, maar het verwijst altijd naar *mensen*, degenen die “geroepen” zijn uit de wereldse maatschappij door God *geroepen in Zijn dienst*. De Kerk van de Bijbel is niet een koud, stenen gebouw, maar een groep van warme, liefhebbende mensen die speciaal door God geroepen zijn.

In de Schriften kan *kerk* refereren aan de groep van gelovigen in een bepaalde plaats, zoals een stad of een regio, of aan het gehele lichaam van gelovigen die God geroepen heeft.

Een gebouw zonder gelovigen kan dus niet een kerk zijn in de bijbelse betekenis van het woord. De Nieuw-Testamentische Kerk is een groep mensen, geroepen uit de maatschappij van deze wereld door God, ook al komen ze samen in een gehuurde zaal of op een grasrijke heuvel. De apostel Paulus groette bijvoorbeeld de kerk — de gemeenschap van mensen —

De tand des tijds en het gebrek aan geloof zijn voor vele andere grote Europese cathedraalen minder vriendelijk geweest. Het afnemende kerkbezoekersaantal in het grootste gedeelte van Europa heeft in de afgelopen tijd de vraag opgeroepen wat er gedaan moet worden met de enorme kerkgebouwen waarvan niet meer genoeg gebruik gemaakt wordt om de hoge kosten van het onderhoud te rechtvaardigen.

Is een kerkgebouw dat niet langer gebruikt wordt voor kerkdiensten nog steeds een kerk? Een nog belangrijkere vraag: Wat bedoelt de Bijbel met de Kerk wanneer de Bijbel over de Kerk spreekt?

DE KERK IS NIET EEN GEBOUW

Wanneer het Nieuwe Testament spreekt over de Kerk, spreekt het over een *vergadering van mensen*. In de Bijbel is het woord *kerk* een vertaling van het Griekse woord *ekklesia*, hetgeen “geroepen” betekent. (Zie “De Historische Achtergrond van het Woord *Kerk*,” pag. 4.) Het verwijst

die samenkwam in het huis van Priscilla en Aquila in Rome (Romeinen 16:3-5).

Wat zijn de wortels, wat is de geschiedenis van de Kerk? Wat zet de mensen, die God roept en Zijn eigendom noemt, apart? Hoe gebruikt God de Kerk om Zijn doelen te bereiken? Wat doet de Kerk voor ons, en wat dienen de leden te doen voor de Kerk? Hoe kunnen wij een onderdeel uitmaken van hetgeen God doet door Zijn Kerk?

Toen Jezus zei, “. . . Ik zal Mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen” (Matteüs 16:18), bedoelde Hij dat de Kerk—Zijn uitverkoren mensen—niet zou ophouden te bestaan. Het zou blijven bestaan—een warme, liefdevolle groep van gelovigen, die ernaar streeft om God te dienen, Zijn werk te doen en elkaar te steunen. Hoe kunnen we vandaag de dag, met zoveel tegenstrijdige doctrines en gebruiken, de Kerk die Jezus bouwde herkennen?

Laten we in deze les onderzoeken wat de Bijbel leert over Gods Kerk en wat de Kerk voor ons betekent.

EEN UITVERKOREN VOLK

Zoals we in eerdere lessen hebben gezien heeft God een plan om de mensheid tot verlossing in Zijn Koninkrijk te brengen. Vanaf Zijn schepping van Adam en Eva heeft God gewerkt met mensen op verschillende manieren, maar altijd met hetzelfde doel voor ogen.

Voordat Christus naar de aarde kwam riep God slechts een klein aantal mensen uit hun maatschappij om Hem te dienen en Zijn werk voort te zetten. Velen van hen worden met naam genoemd in Hebreëen 11, een hoofdstuk in de Bijbel dat we de ‘Hall of Fame’ van het geloof zouden kunnen noemen.

Ook al riep Hij en werkte Hij door individuele leiders en profeten om een geestelijk werk te doen, toch richtte Hij een fysieke natie op om te helpen bij de vervulling van Zijn plan. Deze natie, de afstammelingen van Abraham via zijn kleinzoon Israël, stond ook bekend als Gods *vergadering* (Handelingen 7:38) of “*kerk*,” zoals het in sommige vertalingen wordt weergegeven. Kennis van hoe God door mensen werkte in het Oude Testament is belangrijke achtergrondkennis voor het begrijpen van de reden waarom God de Kerk oprichtte en hoe God dat deed in het Nieuwe Testament.

TER HERINNERING

Om het meeste profijt van deze les te hebben is het raadzaam om al de bijbelverwijzingen die opgegeven worden, maar niet direct weergegeven worden in de tekst, na te slaan. Ze worden aangehaald om uw begrip van dit cruciale onderwerp te vergroten. U kunt uw begrip zelfs nog meer vergroten door in uw eigen Bijbel de bijbelverwijzingen erop na te slaan en te bekijken hoe elke aanhaling in de context is gebruikt. Indien u vragen heeft, welke niet in deze les worden beantwoord, dan kunt u deze aan ons doorgeven middels een persoonlijke brief, fax of e-mail. Onze medewerk(st)ers zullen u graag helpen bij het beantwoorden van uw vragen.

Heeft God op verschillende manieren met mensen gewerkt?

“Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft” (Hebreëen 1:1-2).

God sprak direct tot Adam en Eva, net zoals Hij later met Mozes communiceerde. Toch bracht Hij Zijn boodschappen meestal op andere manieren over—door dromen en visioenen, door profeten en priesters, en door Zijn geïnspireerde, geschreven Woord, de Heilige Schriften. De boodschap zelf maakte echter altijd onderdeel uit van hetzelfde doel.

Waarom riep God Abraham?

“De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken en u zegenen, en uw naam grootmaken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden” (Genesis 12:1-3).

God had een plan met Abraham. In Zijn missie om Zijn liefde uit te strekken tot de hele mensheid koos God een man die getrouw en gehoorzaam was om als een fysiek en geestelijk rolmodel te fungeren. Abraham gaf een voorbeeld van gehoorzaamheid door op Gods bevel zijn vaderland te verlaten, terwijl hij zelfs de uiteindelijke bestemming niet wist (Hebreëen 11:8). Hij geloofde dat God Zijn beloftes zou vervullen, ondanks de schijnbare onmogelijkheden die dat met zich mee bracht. Hij was zelfs bereid zijn enige zoon hiervoor op te offeren (Genesis 22), een voorafschaduw van het offer van Christus. Waarom was Abraham bereid om dit te doen? Hij wist in geloof dat God Izaäk uit de dood kon opwekken (Hebreëen 11:17-19).

Waarom is Abraham zo belangrijk?

“Want wat zegt het schriftwoord? Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend . . . zo kon hij een vader zijn van alle onbesneden gelovigen . . . opdat hun [de] gerechtigheid zou worden toegerekend” (Romeinen 4:3, 11, nadruk onzerzijds).

“En Ik zal uw nageslacht vermenigvuldigen als de sterren des hemels; . . . en met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten” (Genesis 26:4-5).

“Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad. Hij zegt niet: en aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud: en aan uw zaad, dat wil zeggen: aan Christus” (Galaten 3:16).

Abraham werd niet alleen de vader van vele volkeren, met inbegrip van degenen die van Israël afstammen, maar zijn voorbeeld van geloof in God leidde ertoe dat God hem *de vader van de geestelijke getrouwen* noemde. Door de jaren heen breidde God Zijn beloftes aan Abraham uit tot niet

alleen zijn fysieke afstammelingen (Genesis 13:16; 15:5; 17:3-6), maar tot de gehele wereld door het beloofde Zaad, Jezus Christus.

De getrouwen—al degenen die geroepen en uitverkoren zijn voor een relatie met God in het verleden, in het heden, alsmede in de toekomst—zijn de geestelijke afstammelingen van Abraham. Maar God werkte ook door Abrahams fysieke afstammelingen.

Waarom was het volk Israël geroepen?

“Zie, ik heb u inzettingen en verordeningen geleerd, zoals de Here, mijn God, mij geboden had, opdat gij aldus zoudt doen in het land, dat gij in bezit gaat nemen. Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie. Immers welk groot volk is er, waaraan de goden zó nabij zijn als de Here, onze God, telkens als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet, die ik u heden voorleg?” (Deuteronomium 4:5-8).

Een van de verantwoordelijkheden die God aan het fysieke volk van Israël was om Hem te vertegenwoordigen, om door hun voorbeeld te laten zien dat Gods weg werkt. De volkeren rondom hen zouden de schoonheid van de toepassing van Gods wetten in de levens van de Israëlieten hebben moeten zien.

Hebben de Israëlieten de opdracht waartoe God hen geroepen had volbracht?

“Dit deed mij leed om mijn heilige naam, die het huis

Israëls ontheiligd had onder de volken in wier gebied zij gekomen waren” (Ezechiël 36:21).

“Maar zij werden weerspannig en kwamen tegen U in opstand en wierpen uw wet achter hun rug en doodden uw profeten, die hen vermaanden, om hen tot U te doen wederkeren; zij bedreven grote wandaden” (Nehemia 9:26).

“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal—Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben . . . (Jeremia 31:31-32).

Israël faalde niet alleen in het zijn van een goed voorbeeld voor de buurvolkeren, maar de Israëlieten hadden ook het verbond met God verbroken en waren er zelfs de oorzaak van dat Gods naam gelasterd wordt (Romeinen 2:24).

Waarom faalde Israël?

“. . . Maar zij hoorden niet, noch neigden hun oor, doch zij wandelden allen in de verstoktheid van hun boos hart . . .” (Jeremia 11:8).

“Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij verzet u altijd tegen de heilige Geest; gelijk uw vaders, zo ook gij” (Handelingen 7:51).

“Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn” (Jeremia 31:33).

De Israëlieten hadden niet het juiste hart dat nodig was om volledig Gods wil te vervullen (Deuteronomium 5:29). Zij

DE HISTORISCHE ACHTERGROND VAN HET WOORD KERK

De *Holman Bible Dictionary*, legt in het artikel over #Kerk, de achtergrond van het woord *kerk* uit (nadruk onzerzijds):

#Kerk is de Nederlandse vertaling van het Griekse woord *ekklesia*. Het gebruik van de Griekse term vóór het groeien van de Christelijk kerk is belangrijk aangezien twee stromingen van betekenis voortgekomen zijn uit de geschiedenis van het gebruik van dit woord in het Nieuw-Testamentische begrip van kerk.

#Ten eerste, de Griekse term die eenvoudigweg betekent *geroepen*, werd in het algemeen gebruikt om een vergadering van burgers van een Griekse stad aan te geven en wordt gebruikt in Hand. 19:32, 39. De burgers die zich terdege bewust waren van hun bevoorrechte positie ten opzichte van slaven en van mensen zonder rechten, werden ter vergadering bijeen geroepen door een heraut en behandelden . . . zaken van alle-daags belang. Toen de eerste Christenen begrepen dat zij een kerk vormden, bestond er geen twijfel over dat zij zichzelf als *geroepen* door God in Jezus Christus zagen voor een *speciaal doel* en dat zij een bevoorrechte status hadden in Jezus Christus (Ef. 2:19).

#Ten tweede, de Griekse term is meer dan honderd maal gebruikt in de Griekse vertaling van het Oude Testament, welke standaard gebruikt werd in de tijd van Jezus. De Hebreeuwse term (*qahal*) betekende eenvoudigweg *vergadering*, en kon in verschillende betekenissen gebruikt worden,

bijvoorbeeld om te verwijzen naar een vergadering van profeten (1 Sam. 19:20), soldaten (Num. 22:4), of het volk van God (Deut. 9:10). Het gebruik van de term in het Oude Testament om te verwijzen naar het volk van God is belangrijk voor het begrip van de term *kerk*, in het Nieuwe Testament.

#De eerste Christenen waren [voornamelijk] Joden die de Griekse vertaling van het Oude Testament gebruikten. Dat zij een benaming gebruikten die standaard was in het Oude Testament voor het volk van God onthult hun begrip van de continuïteit die er is tussen het Oude en het Nieuwe Testament. De eerste Christenen begrepen dat zij het volk waren van God Die Zichzelf in het Oude Testament onthulde (Heb. 1:1-2), dat zij de ware kinderen van Israël zijn (Rom. 2:28-29) met Abraham als hun vader (Rom. 4:1-25), en dat zij het volk van het Nieuwe Testament waren waarvan reeds in het Oude Testament werd geprofeteerd (Heb. 8:1-13).

#Als gevolg van deze brede achtergrond van de betekenis in de Griekse en Oud-Testamentische werelden, wordt de term *kerk*, in het Nieuwe Testament gebruikt voor een plaatselijke gemeente van *geroepen Christenen*, zoals de *gemeente Gods te Korinte*, (1 Kor. 1:2), maar ook voor het gehele volk van God, zoals in de bevestiging dat Christus het hoofd is, *boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is*, (Ef. 1:22-23).

verzetten zich tegen de heilige Geest, zoals de gehele mensheid doet die niet speciaal geroepen is door God. Maar God heeft een plan om een *nieuw hart* beschikbaar te maken voor ons allemaal en om Zijn wetten in ons binnenste te schrijven.

Welke rol speelde het falen van Israël bij het bereiden van de weg voor de Nieuw-Testamentische Kerk?

“Wat dan? Hetgeen Israël najaagt, heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het verkregen, en de overigen zijn verhard, gelijk geschreven staat: God gaf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot de dag van heden. En David zegt: Hun tafel worde tot een strik en een net, en tot een aanstoot en vergelding voor hen. Laten hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien, en doe hun rug voorgoed zich krommen. Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten? Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot najver op te wekken. Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid!” (Romans 11:7-12).

Paulus legt uit dat Israël, aangezien zij niet de Heilige Geest had, er niet in slaagde om een rechtvaardige natie voor God te worden, maar dat God de Israëlieten niet verlaten had. Zij zijn tijdelijk verblind en gedurende deze tijd roept God mensen uit andere naties. Maar, zo zegt Paulus, de tijd is gekomen dat het volk van Israël *allen* behouden zullen worden (Romeinen 11:25-27). Als gevolg van het offer van Christus is Gods Geest nu beschikbaar voor individuen van elke natie of geslacht die zich oprecht bekeren.

Gods uiteindelijke doel is behoud voor de gehele mensheid, zowel Israëliet als heiden (niet-Israëliet). Toch worden nu alleen “de uitverkorenen” veranderd in rechtvaardige dienaren van God en zowel Israëlieten als heidenen kunnen deel worden van Zijn geestelijk veranderde volk, Zijn uitverkorenen. Deze fase behoefde historisch gezien vanzelfsprekend de volgende fase in Gods plan, namelijk de stichting van de Kerk.

DE NIEUW-TESTAMENTISCHE KERK BEGINT

Met de komst van de geprofeteerde Messias, Jezus van Nazareth, was de weg bereid voor een nieuwe fase in Gods plan van behoud. Deze fase houdt het werken van God met een groep van mensen—de kerk—die geestelijk gezien veranderd zijn door de Heilige Geest in. God kiest hen niet alleen uit om behoud voor zichzelf te kunnen ontvangen, maar ook om Zijn werk uit te dragen voor het welzijn van de gehele mensheid.

Op welk fundament heeft God de Nieuw-Testamentische Kerk gebouwd?

“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest” (Efeziërs 2:19-22).

Door hun roeping en training gedurende 3 ½ jaar bereidde

Jezus Zijn discipelen—Zijn studenten— voor om Zijn apostelen (boodschappers) te zijn en een belangrijk deel van het fundament van de Kerk te zijn. De boodschappen van de apostelen onderwijzen en ondersteunen de Kerk nog steeds, net zoals de boodschappen van de profeten in het Oude Testament, welke eveneens een onderdeel van het fundament van de Kerk zijn. Beide zijn belangrijk (zie 2 Petrus 3:1-2).

Hoe en wanneer begon de Nieuw-Testamentische Kerk?

“En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehel huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf te spreken” (Handelingen 2:1-4).

Wonderbaarlijke tekenen markeerden het begin van de Nieuw-Testamentische Kerk en het geven van de Heilige Geest door God. God wilde deze gebeurtenis laten opvallen door een aanzienlijk grote beginbasis, waarvandaan de Kerk zou uitgroeien over de gehele wereld, onder de aandacht te brengen.

Waarom is het noodzakelijk dat God Zijn Geest aan de mensen geeft?

“Zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen. Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (Romeinen 8:8-9).

Zonder Gods Geest behoren we Christus niet toe. Toch wordt de Kerk omschreven als zijnde de eigendom van Christus—de Kerk is Zijn Lichaam en Bruid—geestelijk gezien veranderde mensen. De Geest maakt die verandering mogelijk, zoals we ook gezien hebben in Les 9.

Wat gebeurde er tijdens en na die gedenkwaardige Pinksteren?

“Toen zij [de menigte] dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen . . . Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd . . . En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden” (Handelingen 2:37-38, 41, 47).

God riep velen tot bekering en de discipelen doopten hen. De Kerk groeide in een snel tempo in het begin met een hartstocht en vuur dat duidelijk blijkt uit de vroege geschiedenis van de Kerk. Het boek Handelingen maakt melding van tijden van vervolging en verstrooiing daarna, maar ook van de groei van individuele gemeentes, verspreid over het Romeinse Rijk naarmate de apostelen het evangelie verspreidden.

Noemt de Bijbel de Kerk een kleine, vaak vervolgd kudde, ondanks de snelle groei in het begin?

“Indien de wereld u haat, weet dan, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zou de wereld het hare liefhebben, doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld uitgekozen heb, daarom haat u de wereld” (Johannes 15:18-19).

“Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden. Wacht u voor de valse profeten, die in schapevacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven. Aan

Valse leraren introduceerden een scala van verschillende doctrines en gebruiken in de Kerk. De Bijbel laat zien dat Satan die achter dit namaak Christendom schuilgaat de hele wereld verleid heeft.

hun vruchten zult gij hen kennen” (Matteüs 7:13-16).

“Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven” (Lucas 12:32).

Jezus voorspelde dat Zijn kudde klein zou blijven en op de proef gesteld zou worden door de eeuwen heen. Valse profeten zouden zelfs in de Kerk opstaan en de Kerk verdelen en haar boodschap verwateren.

Voorspelden Jezus en de apostelen al dat er valse profeten en valse doctrines de Kerk zouden binnendringen om daardoor uiteindelijk een verdraaid en vervalst Christendom te produceren?

“En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus en zij zullen velen verleiden” (Matteüs 24:4-5).

“Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wette-

loosheid!” (Matteüs 7:22-23).

“Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend. En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden” (2 Petrus 2:1-2).

De latere geschriften van de apostelen alsmede de wereldlijke geschiedenis laten zien dat deze profetieën inderdaad vervuld werden. Valse leraren introduceerden een scala van verschillende doctrines en gebruiken in de Kerk. De Bijbel laat zien dat Satan, het wezen dat uiteindelijk schuilgaat achter dit namaak Christendom, de hele wereld verleid heeft (Openbaring 12:9) en dat zijn dienaren vaak dienaren der gerechtigheid lijken te zijn (2 Korintiërs 11:13-15). Handelingen 8 geeft een voorbeeld van een valse leraar die bekering veinst en de krachten die de apostelen hadden begeert, echter alleen uit winstbejag (verzen 9-23). Zoals Christus opmerkte in Matteüs 7 heeft ongerechtigheid—het tegenovergestelde van Gods wetten—een aanhang verworven onder belijvende Christenen.

Wat heeft een valse leraar, in de woorden van de apostel Johannes, gedaan tegen de ware volgelingen van Christus?

“Ik heb aan de gemeente een en ander geschreven; maar Diotrefes, die onder hen de eerste tracht te zijn, ontvangt ons niet. Daarom zal ik, als ik kom, herinneren aan zijn werken, die hij doet, daar hij met boze woorden tegen ons zwetst; en hiermede nog niet voldaan, ontvangt hij zelf de broeders niet en weerhoudt ook hen, die het wel willen doen, en hij werpt hen uit de gemeente” (3 Johannes 9-10).

Satans aanvallen tegen de Kerk waren op dat moment, tegen het einde van de eerste eeuw, zo ongeremd dat ware Christenen werkelijk geëxcommuniceerd werden van sommige gemeentes.

Zei Christus dat ondanks zulke vervolging en dwaalleer Zijn Kerk zou blijven bestaan tot aan Zijn terugkomst?

“En Ik zeg u . . . op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen” (Matteüs 16:18).

“En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matteüs 28:20).

Hoewel Satan herhaaldelijk de Kerk heeft aangevallen en geprobeerd heeft haar te vernietigen, heeft de Kerk niet opgehouden te bestaan. Hoewel de details vaak moeilijk te vinden zijn in de geschiedenis, heeft Gods Kerk de vreselijkste vervolgingen van het Romeinse Rijk en de Middeleeuwen overleefd alsmede aanvallen uit meer recente tijden. Ergens op aarde hebben leden van de kleine kudde nooit opgehouden met het dienen van God naar hun beste geweten en kunnen. Vandaag de dag leeft de Kerk voort als een klein maar actief en getrouw lichaam dat zich inzet om Gods goede nieuws te verspreiden in een goddeloze wereld. (Voor meer details over hetgeen de Kerk heeft moeten doorstaan om te overleven kunt u een exemplaar van het gratis boekje *The Church Jesus Built* aanvragen.)

Wat zal er volgens de Bijbel gebeuren met trouwe kerkleden, die met alle beproevingen van deze tijd zijn geconfronteerd, op het moment dat Christus terugkeert?

“Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het (ook). Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent. Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is” (1 Johannes 3:1-2).

“Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt” (Openbaring 3:21-22).

In Openbaringen 2 en 3 verhaalt Johannes van de boodschappen van Christus aan de zeven Kerkgemeenten in Klein Azië. Deze boodschappen en beloftes zijn van toepassing op de Kerk door de eeuwen heen. (Om deze boodschappen beter te begrijpen en om beter te begrijpen wat het boek Openbaring profeteert over de Kerk raden wij u aan een exemplaar van het gratis boekje *The Book of Revelation Unveiled* aan te vragen.)

Na het overwinnen van de beproevingen en teleurstellingen die Satan laat komen over de Kerk zullen de fysieke lichamen van de leden veranderd worden tot Geest (1 Korintiërs 15:50-53). Zij zullen erop worden voorbereid om Christus te helpen voor de wereld te zorgen. Een geweldige toekomst wacht op ons!

WAAROM DE KERK?

Voor veel mensen is een kerk voornamelijk een sociale club of een plaats om gezien te worden als een belangrijk lid van de gemeenschap. Maar God had een groter doel voor ogen met Zijn geroepen. Wij kunnen een rol spelen in het grootste werk dat nu op deze aarde wordt gedaan!

Tot welke opdracht heeft Christus de Kerk nu geroepen?

“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn” (Matteüs 24:14).

“Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matteüs 28:19-20).

Jezus beval de Kerk Zijn werk te doen. God roept Kerkleden om het werk van het prediken van het goede nieuws—het evangelie—van het komende Koninkrijk van Christus over de gehele wereld te ondersteunen. Op deze manier zijn leden van Kerk medewerkers met Christus in dit cruciale werk. Het evangelie van het Koninkrijk van God, zoals al is uitgelegd in Les 6, wordt uitgedragen door middel van moderne middelen als Internet, radio, televisie en het gedrukte alsmede het gesproken woord.

Waarvan kan God nog meer gebruik maken om mensen aan te trekken voor de boodschap van het evangelie?

“Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn. Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader die in de hemelen is, verheerlijken” (Matteüs 5:14-16).

Het voorbeeld dat Leden van de Kerk geven speelt een belangrijke rol in het werk waarvoor God de Kerk heeft geroepen. Hun positieve voorbeeld is een vrucht van de Heilige Geest die werkzaam is in de levens van Gods “geroepen, gekozen en getrouwe” dienaren (1 Tessalonicenzen 1:6-10; Openbaring 17:14).

Ook bereiden we onszelf voor op het werk dat God voor ons heeft in de toekomst door het maken van de juiste veranderingen in ons leven die nodig zijn om een goddelijk voorbeeld te geven. Het Christelijke leven is een trainingsbasis voor de toekomstige dienst in het Koninkrijk van God.

Op welke rol bereiden Kerkleden zich voor om in Gods Koninkrijk te gaan vervullen?

“Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde” (Opb. 5:10).

“En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen” (Daniël 7:27).

“En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en [ik zag] de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang” (Openbaring 20:4).

Hoewel Paulus naar de leden van de Kerk refereert als het zwakke der wereld—in contrast met degenen die de machten der wereld zijn (1 Korintiërs 1:27)—is het lidmaatschap van de Kerk eigenlijk Gods trainingsprogramma om Zijn volk voor te bereiden op grote taken van dienstbetoon, zowel nu als

Zij die tot de zwakken worden gerekend zullen koningen en priesters met Christus worden door de kracht van Gods Geest die in hen werkt.

in de toekomst. Degenen die nu tot *de zwakken* gerekend worden in de ogen van degenen die de wijzen en de machtigen van deze wereld zijn, zullen koningen en priesters met Christus worden door de kracht van Gods Geest die hen verandert en die in hen werkt.

Hoe levert ons handelen in dit leven een trainingsbasis op voor het toekomstige leiderschap?

“Wie in zeer weinig getrouw is, is ook in veel getrouw. En wie in zeer weinig onrechtvaardig is, is ook in veel onrechtvaardig. Indien gij dus niet getrouw geweest zijt ten aanzien van de onrechtvaardig Mammon, wie zal u dan het ware goed toevertrouwen? En indien gij niet trouw geweest zijt ten aanzien van het goed van een ander, wie zal u het onze geven?” (Lucas 16:10-12).

“En de eerste verscheen en zeide: Heer, uw pond heeft tien ponden winst gemaakt. En hij zeide tot hem: Vortreffelijk, goede slaaf, omdat gij in het minste getrouw geweest zijt, heb gezag over tien steden” (Lucas 19:16-17).

Elke kleine beslissing die we nemen kan een bouwsteen zijn voor een solide fundament van getrouwheid, waarop God grote dingen kan bouwen. Onze trouwe aandacht voor details van Gods instructie ontgaat Jezus, onze Heiland en Hoge priester, niet onopgemerkt.

Omvat het groei- en trainingsproces voor deze belangrijke posities testen en beproevingen?

“Ik, de Here, doorgrond het hart en toets de nieren, en dat, om aan een ieder te geven naar zijn wegen, naar de vrucht zijner daden” (Jeremia 17:10).

“Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid” (1 Petrus 4:12-13).

“Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeking valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt. Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet” (Jakobus 1:2-4).

Opdat in de toekomst Gods uitverkoren volk in staat mag zijn om degenen die het gehele scala aan menselijk lijden ondergaan hebben te dienen, ondervinden zij beproevingen in de slechte wereld die er nu is. Doch met Gods hulp kunnen zij de strijd te boven komen door zichzelf in te spannen om de houding en het karakter, dat Christus liet zien temidden van Zijn beproevingen, te weerspiegelen.

WAT GELOOFDE DE VROEGE KERK EN WAT WAREN HAAR GEBRUIKEN?

Het boek Handelingen is een ooggetuigenverslag van de vroege Kerk vanaf Christus, dood tot ongeveer 60 A.D. Hoofdstuk 2 geeft het verslag van het begin van de Kerk, toen God Zijn Geest zond naar de 120 volgelingen van Jezus van Nazareth.

Veel bijbellezers zijn bekend met de wonderbaarlijke gebeurtenissen van die dag van het huis waar de discipelen samenkamen, dat gevuld werd met het geluid van een krachtige windvlaag en de tongen van vuur die degenen die daar samenkamen verlichtten. Een ander wonder deed zich voor toen deze mensen, nu vervuld met Gods Geest, in de talen van de mensen uit verschillende landen begonnen te spreken, zodat zij allen hetgeen gezegd werd begrepen.

Vaak wordt daarbij voorbij gegaan aan de specifieke dag waarop deze gebeurtenissen zich voordeden, de Pinksterdag (Handelingen 2:1), één van de heilige dagen die God Zijn volk vele eeuwen daarvoor al bevolen had te onderhouden (Leviticus 23). Bij het bekend maken van deze heilige dagen zei God dat dit zijn mijn feestdagen . . . Dit zijn de feesttijden des Heren . . . (verzen 2, 4). God riep deze feestdagen uit als een altoosduurende inzetting voor uw geslachten (verzen 14, 21, 31, 41).

De Evangelien laten zien dat Jezus dezelfde feestdagen hield (Matteüs 26:17-19; Johannes 7:10-14, 37-38). Zowel het boek Handelingen als Paulus' brieven laten zien dat de apostelen de feestdagen tientallen jaren na de kruisiging van Christus (Handelingen 2:1-4; 18:21; 20:6, 16; 27:9).

Veel kerken leren dat de feestdagen aan het kruis zijn genageld, dat ze door Christus dood als het ware van nul en generlei waarde meer waren. Toch doet de Bijbel onmiskenbaar verslag van het feit dat de vroege Kerk deze feestdagen bleef onderhouden, doch met een groter begrip van hun geestelijke betekenis.

De apostel Paulus sprak van een van de door God gegeven feestdagen toen hij de gemeente te Korinthe een gemengde groep van heidense en Joodse gelovigen aansporde. Laten wij

derhalve feest vieren, niet met oud zuurdeeg, noch met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met het ongezuurde brood van reinheid en waarheid (1 Korintiërs 5:8). Paulus refereerde duidelijk naar het houden van het Feest der Ongezuurde Broden (Leviticus 23:6; Deuteronomium 16:16).

Paulus legde het belang van het Pascha uit (1 Korintiërs 5:7; Leviticus 23:5) en gaf aanwijzingen met betrekking tot het op de juiste wijze deelnemen aan deze ceremonie (1 Korintiërs 11:23-28).

De vele verwijzingen in de Evangelien, het boek Handelingen en Paulus' brieven roepen een voor de hand liggende vraag op: Waarom onderwijzen en onderhouden de kerken deze dagen niet, terwijl Jezus, de apostelen en de vroege Kerk deze dagen wel onderhielden? Uiteindelijk verbond Paulus deze feestdagen direct met Jezus, Zijn doel en Zijn offer voor de mensheid (1 Korintiërs 5:7).

De evangelien en het boek Handelingen zijn er beide duidelijk over dat Christus, de discipelen en de vroege Kerk de wekelijkse sabbat onderhielden van vrijdagavond tot zaterdagavond, de zevende dag van de week als hun rustdag en dag van aanbidding (Marcus 6:2; Lucas 4:16, 31-32; 13:10; Handelingen 13:14-44; 18:4). Jezus noemde Zichzelf zelfs de Heer over de sabbat (Marcus 2:28).

Het was Jezus' gewoonte om op elke sabbat naar de synagoge te gaan om te gaan bidden (Lucas 4:16). In tegenstelling tot hetgeen degenen leren die zeggen dat Paulus de sabbat had afgedaan, was het ook zijn gewoonte om elke sabbat naar de synagoge te gaan (Handelingen 17:1-3), om van de mogelijkheid gebruik te maken om anderen te leren over Jezus als Redder en Messias.

De wekelijkse sabbat is eveneens een van Gods feestdagen, net als de andere feestdagen die reeds eerder werden genoemd. Het is eigenlijk het eerste van Zijn feestdagen die genoemd wor-

Hoe zullen leiders in Gods Koninkrijk leiding geven?

“En Jezus riep hen [de discipelen] tot Zich en zeide tot hen: Gij weet, dat zij, die regeerders der volken heten, heerschappij over hen voeren, en hun rijksgroten oefenen macht over hen. Zó is het echter onder u niet. Maar wie groot wil worden onder u, zal uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, zal aller slaaf zijn. Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en Zijn leven te geven als losprijs voor velen” (Marcus 10:42-45).

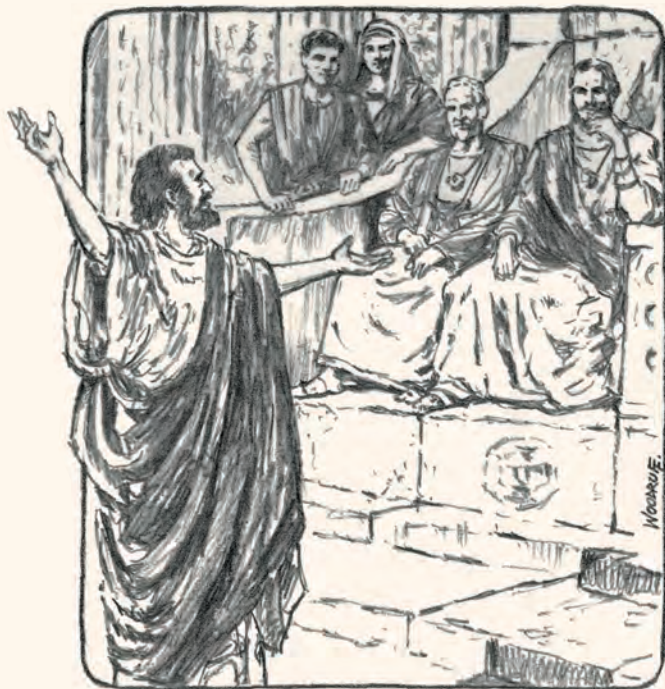
De leiders van deze wereld zijn van nature op eigen gewin uit, meestal ten nadele van degenen over wie zij regeren. Christus gaf het voorbeeld van leiderschap waarvan degenen over wie wordt geregeerd profiteren, leiderschap dat we “dienstbaar leiderschap.” zouden kunnen noemen. We kunnen van Zijn voorbeeld en instructies de manier leren waarop wij later als priesters en leiders in het Koninkrijk van God kunnen zorgen voor degenen over wie wij de leiding hebben (Openbaring 20:6).

Wat is een van de belangrijkste functies van een priester?

“Want de lippen van de priester bewaren kennis en uit zijn mond zoekt men onderricht in de wet, want een bode van de Here der heerscharen is hij” (Maleachi 2:7).

den (Leviticus 23:1-4). Het ligt tevens besloten in de Tien Geboden (Exodus 20:8-11; Deuteronomium 5:12-15).

Net als bij Gods andere feesten wordt ook de sabbat geregeld door de overgrote meerderheid van de kerken. In plaats van de sabbat te onderhouden zoals God had bevolen komen de

meeste kerken bijeen op de eerste dag van de weekfl Zondag fl een dag die nergens in de Bijbel wordt bevolen om te onderhouden. Waarom? Als we ook maar een dag van rust en (aan)bidding moeten onderhouden, zou het dan niet dezelfde dag moeten zijn

Een van de verantwoordelijkheden van priesters is het onderwijzen in de juiste toepassing van Gods wetten, die elk aspect van het leven betreffen. Als toekomstige priesters dienen leden van de Kerk nu zelf te leren Gods wetten toe te passen en zich erop voor te bereiden anderen te onderwijzen. Een leraar die niet in de praktijk brengt hetgeen hij zelf onderwijst heeft niet veel geloofwaardigheid bij zijn studenten. Maar in Gods plan zullen leraren volledige geloofwaardigheid bezitten. De studenten zullen weten dat de leraren zich grondig hebben voorbereid en zich het materiaal hebben eigen gemaakt—Gods waarheid.

Wat is de basis voor goddelijk leiderschap?

“... Wanneer hij [Israëls koning] nu op de koninklijke troon gezeten is, dan zal hij voor zich een afschrift maken van deze wet, welke bij de levitische priesters berust. Dat zal hij bij zich hebben en daarin zal hij lezen gedurende heel zijn leven om te leren de Here, zijn God, te vrezen door al de woorden van deze wet en al deze inzettingen naarstig te onderhouden, opdat zijn hart zich niet verheffe boven zijn broeders, en hij van het gebod niet afwijke naar rechts of naar links ...” (Deut. 17:18-20).

God beval de koningen van Israël om persoonlijk Zijn wetten over te schrijven en deze regelmatig te bestuderen en toe

als Jezus en de apostelen onderhielden?

Er zijn meerdere verschillen in onderwijs en gebruiken. Veel kerken onderwijzen dat het niet nodig is om Gods wetten te onderhouden, dat Christus deze voor ons onderhield of dat het aan het kruis genageld was met Christus. Dit is direct in strijd met Jezus, eigen woorden (Matteüs 4:4; 5:17-19) en met het onderwijs en de gebruiken van de apostelen (Handelingen 24:14; 25:8; Romeinen 7:12, 22; 1 Korintiërs 7:19; 2 Timoteüs 3:15-17).

De apostelen predikten in navolging van Christus krachtig over Zijn terugkomst om het Koninkrijk van God te vestigen (Lucas 4:43; 8:1; 21:27, 31; Acts 1:3; 8:12; 14:22; 19:8; 28:23, 31). Maar Paulus waarschuwde ervoor dat, zelfs in zijn tijd, sommigen al een ander evangelie (2 Korintiërs 11:4; Galaten 1:6).

We zien veel verwarring in de kerken met betrekking tot wat het evangelie is. De meeste zien het als een boodschap over Christus, geboorte, leven en dood zonder te begrijpen waarom Hij kwam en waarom Hij moest sterven. Weinig kerken dragen Jezus, boodschap van Gods Koninkrijk uit (Marcus 1:14-15).

Evenzo onderwezen Jezus en de apostelen nooit dat de rechtvaardigen naar de hemel gaan wanneer zij sterven (Johannes 3:13; Handelingen 2:29, 34), en zij begrepen ook dat de mens niet een onsterfelijk ziel bezit (Ezechiël 18:4, 20; Matteüs 10:28), die tot in eeuwigheid in de hemel of in de hel zouden doorbrengen.

Nergens zien we in de Bijbel populaire religieuze feestdagen zoals Kerstmis goedgekeurd. De enige keer dat Pasen wordt genoemd in de Bijbel (Handelingen 12:4) is het een overduidelijke verkeerde vertaling van het Griekse woord voor Pascha. De Katholieke vastenperiode van Aswoensdag tot Pasen en de bijbehorende gebruiken worden nergens in de Bijbel gevonden

De vroege Kerk volgde ook Gods instructies op met betrekking tot welke vleessoorten geschikt zijn om te eten (Handelingen 10:9-14). Deze reine en onreine vleessoorten worden opgesomd in Leviticus 11 (u kunt meer over dit onderwerp te weten komen door het gratis boekje *What Does the Bible Teach About Clean and Unclean Meats?*).

te passen gedurende hun regering. Door dit te doen zouden zij volgens God nederige en rechtschapen leiders zijn. Gods rechtvaardige wetten zullen de basis en de standaard zijn voor al degenen die regeren als koningen en priesters in het Koninkrijk van God.

HET LICHAAM VAN CHRISTUS

De Bijbel gebruikt verschillende analogieën om ons te leren aangaande Gods Kerk—hoe de Kerk georganiseerd is, hoe de Kerk werkt en hoe wij ons dienen te gedragen ten opzichte van de Kerk van elkaar. Een ervan vergelijkt de Kerk met iets wat voor ons goed te begrijpen is—ons verbazingwekkende menselijke lichaam.

Wat onthult de Bijbel met betrekking tot de manier waarop de Kerk is georganiseerd?

Gods rechtvaardige wet wordt de basis en standaard voor allen die als koningen en priesters in Gods Koninkrijk gaan regeren.

“Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus . . . Nu heeft God echter de leden, elk in het bijzonder, hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij heeft gewild. Indien zij alle één lid

vormden, waar bleef het lichaam? Maar nu zijn er wel vele leden, doch slechts één lichaam . . . Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden. En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, [bekwaamheid] om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen” (1 Korintiërs 12:12, 18-20, 27-28).

De Kerk is als een eenheid georganiseerd opdat de Kerk in staat is om het Werk te doen dat God opgedragen heeft. In 1 Korintiërs 12 vergeleek Paulus de Kerk met een menselijk lichaam, bestaande uit vele verschillende delen met verschillende functies, die elk nodig zijn om het geheel soepel te laten functioneren. Paulus noemt de Kerk zelfs het Lichaam van Christus (Kolossenzen 1:24). Leden van het Lichaam dienen allen “eenstemmig” te zijn (1 Korintiërs 1:10) en alles “betamelijk en in goede orde” te doen (1 Korintiërs 14:40).

Wie is het hoofd van de Kerk?

“En Hij [Christus] is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is” (Kol. 1:18).

“En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als

hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt” (Efeziërs 1:22-23).

Paulus legde Christus rol van leiderschap in de Kerk uit, namelijk dat Hij niet alleen het hoofd is van een lichaam, maar ook als een echtgenoot die “zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft” (Efeziërs 5:25). Christus voedt en koestert de Kerk; Hij bracht het ultieme offer voor de Kerk. De Kerk dient Hem uit dankbaarheid en waardering voor Zijn offer.

Welke taken met betrekking tot dienstbaarheid werden in de Kerk vastgelegd?

“En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus” (Efeziërs 4:11-13).

Deze dienende taken zijn ingesteld tot welzijn van de gehele Kerk om het Lichaam te helpen toe te rusten, op te bouwen en te verenigen. Iemand die aangesteld wordt voor een dergelijke taak wordt meestal “dienaar,” genoemd. In de Geschriften wordt naar hen ook wel verwezen als *oudsten*.

Hoe dienen de oudsten om te gaan met hun verantwoordelijkheid?

“De oudsten onder u vermaan ik dan als medeoudste . . . : hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God, niet uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid, niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde” (1 Petrus 5:1-3).

Door het volgen van het voorbeeld van dienstbaarheid dat Christus gaf wordt voorkomen dat macht misbruikt wordt, zoals dat vaak gebeurt bij menselijke regeringen (Matteüs 20:24-28; Lucas 22:24-26). De leiders die in dienst zijn van God wordt opgedragen om te werken in het welzijn van degene die zij dienen en in een atmosfeer van wederzijdse liefde en wederzijds respect.

Welke rol spelen alle leden bij het effectief functioneren van het Lichaam van Christus?

“maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is—Christus—En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde” (Efeziërs 4:15-16).

“God heeft evenwel het lichaam zó samengesteld, dat Hij meer eer gaf aan hetgeen misdeeld was, opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden gelijkelijk voor elkander zouden zorgen. Als één lid lijdt, lijden alle leden mede, als één lid eer ontvangt, delen alle leden in de vreugde” (1 Korintiërs 12:24-26).

God roept en plaatst elk lid persoonlijk daar in het Lichaam waar hij of zij het beste kan groeien en dienen voor het welzijn van het gehele Lichaam.

Welke andere vergelijkingen laten zien op welke wijze God de leden ondersteunt en voedt via de Kerk?

“... Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder” (Galaten 4:26).

“Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de landman. Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, neemt Hij weg, en elke die wel vrucht draagt, snoeit Hij, opdat zij meer vrucht drage . . . blijft in Mij, gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen. Wie in Mij niet blijft, is buitengeworpen als de rank en is verdord, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur en zij worden verbrand. Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u worden. Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn” (Johannes 15:1-8).

God zorgt door middel van Zijn Kerk voor ieder van Zijn kinderen. Paulus verwees naar de Kerk als “onze moeder.” Zoals een moeder haar kinderen voedt, kleedt, onderwijst en troost, zo dient de Kerk elk lid die geestelijke zorg te geven

die het nodig heeft (zie “Gods Kerk is als een Liefhebbende Moeder”).

Jezus vergeleek deze relatie ook met een wijnstok. Elk lid dat met de wijnstok is verbonden krijgt voeding en ondersteuning van de wijnstok en kan op die manier goede vruchten voortbrengen. Maar indien die hechte relatie verstoord wordt zal de rank verdorren. Of de vergelijking nu gemaakt wordt met een lichaam of met een wijnstok, de boodschap blijft dezelfde: Leden van de Kerk moeten verbonden zijn met Jezus Christus en met elkaar om te groeien en te gedijen. De Kerk is een van de grootste zegeningen die God aan Zijn kinderen heeft gegeven!

Moeten de leden actief deelnemen aan de opdracht en het functioneren van de Kerk?

“want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt—hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen—en allen zijn wij met één Geest gedrenkt. Want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden. Indien de voet zeggen zou: omdat ik niet de hand ben, behoort ik niet tot het lichaam? En indien het oor zeggen zou: omdat ik niet het oog ben, behoort ik niet tot het lichaam, behoort het daarom niet tot het lichaam? . . . En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig, of ook het hoofd tot de voeten: ik heb u niet nodig” (1 Korintiërs 12:13-16, 21).

Wanneer God ons Zijn Heilige Geest geeft worden wij leden van Christus' Lichaam, Zijn Kerk. Hij verwacht van

GODS KERK IS ALS EEN LIEFHEBBENDE MOEDER

De Bijbel beschrijft de specifieke kenmerken die Gods Kerk onderscheidde van alle andere. Een gedeelte van haar onderscheidendheid heeft te maken met de onvoorwaardelijke liefde van God die aanwezig is in de leden: †Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander. (Johannes 13:35).

Gods liefde is als de liefde van een moeder voor haar kinderen, maar Gods liefde gaat veel dieper. Gods ware Kerk stelt zich op als een zorgzame moeder voor haar kinderen.

Oud-Testamentisch Israël werd vaak voorgesteld als een moeder en de burgers als haar kinderen. De Bijbel gebruikt de term *kinderen* om de liefde van God voor Zijn eigen zoons en dochters te illustreren (2 Korintiërs 6:18). †Zoals iemands moeder hem troost, zo zal Ik u troosten . . . (Jesaja 66:13). Paulus schreef met betrekking tot de manier waarop hij en de andere oudsten de Kerk gediend hadden, †Maar wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert. (1 Tessalonicenzen 2:7).

Paulus gebruikte het symbool van een moeder om de Kerk van God te karakteriseren (Galaten 4:26). In Openbaring 19:7 wordt de Kerk gezien als de verloofde vrouw van Christus. Het is duidelijk dat God door middel van Zijn genadige, liefdevolle instructies voor een beschermde omgeving voor Zijn kinderen heeft gezorgd in de vorm van de Kerk.

De Kerk van God heeft de liefdevolle kenmerken van een liefhebbende moeder. Een moeder heeft een natuurlijk verlangen om te verzorgen en te beschermen. Deze gaven om te beschermen en lief te hebben zijn echter gelimiteerd vanwege het feit dat zij menselijk is, gemaakt van vlees en bloed. De leden van de Kerk van God weten en begrijpen echter dat God de bron is van

de geestelijke liefde van de Kerk. De apostel Johannes stelt God gelijk aan liefde: †Want God is liefde. (1 Johannes 4:8). Hij definieert wat Gods liefde is: †Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En Zijn geboden zijn niet zwaar. (1 Johannes 5:3).

De Tien Geboden, opgeschreven in Exodus 20 en Deuteronomium 5, vatten samen hoe wij God en onze naaste dienen lief te hebben. Jezus vervatte deze geboden in twee grote geboden: †Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. (Matteüs 22:37-39). Deze twee grote geboden omvatten de liefde van God. Ze worden uitgeoefend op een uitgaande en beschermende manier. Leden van de Kerk van God streven ernaar om deze goddelijke liefde in de praktijk te brengen.

De leden van de Kerk volgen het voorbeeld dat gegeven is door hun Verlosser, Jezus Christus (Matteüs 5:38-48). Zij zijn betrokken bij twee grote prioriteiten: God op de eerste plaats stellen in hun leven en hun naaste liefhebben zoals zij hun eigen leven liefhebben (Matteüs 22:36-40). Hoewel ze niet perfect zijn leven de leden van de Kerk van God met God en weerspiegelen zij de liefde van de Eeuwige God. Ze onderwijzen de liefde van Godfl Zijn uitgaande bezorgdheid om anderenfl die besloten ligt in het evangelie van Christus.

We wachten vol spanning de tijd af waarin alle mensen de liefde van God op deze manier zullen ervaren. Tot die dag, de dag dat Gods Koninkrijk hier op aarde wordt gevestigd, moedigen we u aan en verwelkomen we u om de liefde van God, zoals deze tot uiting komt door en in de Kerk, te delen met ons.

ons, aangezien wij leden zijn van Zijn geestelijke Lichaam, dat wij Hem dienen, dat wij deelnemen aan het zijn van een voorbeeld voor de wereld en aan de opdracht om het evangelie te verspreiden. Hij verwacht ook van ons dat wij *elkaar* kennen, liefhebben en dienen. Hij zegt ons, “Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander” (Johannes 13:35).

Dit kunnen we alleen indien we actieve medewerkers zijn aan Zijn werk en dienstbaarheid. De Geschriften moedigen hiertoe aan: “En laten wij op *elkander* acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. *Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen*, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen” (Hebreeë 10:24-25). Christus verwacht van de leden van Zijn Lichaam dat zij actief samenwerken om de missie te vervullen die Hij aan Zijn Kerk gaf.

DE BRUID VAN CHRISTUS

De Bijbel laat zien dat Gods Kerk de Bruid van Christus zal zijn. Laten we eens onderzoeken wat dat nu en in de toekomst betekent.

Hoe beschrijft Paulus de liefde die Christus heeft voor de Kerk?

“Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft” (Efeziërs 5:25).

Jezus houdt van de Kerk zoals een man die op het punt staat de vrouw van zijn dromen te trouwen. Hij wilde zelfs Zijn leven geven om dat van haar te redden.

Wat zal de Bruid dragen op de bruiloft wanneer Christus terugkeert naar de aarde om te regeren?

“En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen” (Openbaring 19:6-8).

De Kerk zal zichzelf geestelijk gezien klaargemaakt hebben

GODS KERK VERWELKOMT U

Na Jezus, opstanding onderwees en bemoedigde Hij Zijn discipelen gedurende een periode van 40 dagen (Handelingen 1:3). Hij zei hen in Jeruzalem te blijven opdat zij Gods wonderbaarlijke kracht zouden ontvangen. Op de Pinksterdag waren de discipelen in Jeruzalem toen God hen Zijn Geest gaf hetgeen gepaard ging met tekenen en wonderen (Handelingen 2:1-4). De apostel Petrus sprak toen tot de mensen die daar vergaderd waren uit verschillende volken om het Pinksterfeest te vieren (versen 5-14). Op die dag geloofden 3.000 mensen de geïnspireerde woorden van Petrus, bekeerden zich van hun vroegere levenswandel en lieten zich dopen (vers 41).

Toen de apostel Paulus heidenen bezocht in steden als Rome, Efeze en Korinthe werden vele soorten mensen toegevoegd aan Gods Kerk. Leeftijd, ras of geslacht vormde geen onderscheid. Zij werden allen $\neq$ medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods (Efeziërs 2:19). Dit is een belangrijk punt: God maakt van mensen uit alle rassen en leeftijden en van beide geslachten tot *één lichaam* van gelovigen. We komen samen als de familie van God.

Maar hoe begint deze goddelijke omgang met elkaar?

Onze omgang begint met God de Vader en Zijn Zoon, Jezus Christus (1 Johannes 1:3). Het is God die ons roept en het is Christus die met ons werkt en die ons zal opwekken (Johannes 6:44). Christus, discipelen komen met elkaar in aanraking nadat zij gereageerd hebben op de omgang met God. De discipelen van Christus beginnen hun omgang met God door Gods roeping (vers 44). Dan beginnen ze, geleid door Gods Geest en Zijn menselijke dienaars, samen te komen met elkaar (1 Korintiërs 2:9-10; Hebreeë 10:24-25).

Wonderbaarlijke Christelijke omgang met elkaar zal in gelijke mate groeien als ons respect en onze eerbied tegenover God. $\neq$ Dan spreken zij die de HERE vrezen, onder elkander, ieder tot zijn naaste: De HERE bemerkte het toch en hoorde het en er werd een gedenboek voor zijn aangezicht geschreven,

ten goede van hen die de HERE vrezen en zijn naam in ere houden. Zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de HERE der heerscharen, op de dag die Ik bereiden zal. En Ik zal hen sparen, zoals iemand zijn zoon spaart, die hem dient. (Maleachi 3:16-17).

Christus, discipelen kijken eerst naar God en daarna naar anderen die ook eerst naar God keken. God roept ons tot een relatie met Hem: $\neq$ God is getrouwd, door wie gij zijt geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus. (1 Korintiërs 1:9). Hij nodigt ons uit om deel te nemen aan die omgang door lid te worden van Zijn Kerk. Uiteindelijk zullen alle mensen dezelfde opbouwende en bemoedigende relatie met Christus hebben wanneer Hij terugkeert naar de aarde.

De omgang met God is voorbehouden aan degenen die ernaar streven om God te gehoorzamen en die in Hem in en Zijn beloftes geloven. God en de leden van Zijn Kerk willen graag dat u deelt in deze liefdevolle omgang met elkaar.

Wij als onderdeel van Gods Kerk zijn net als u. Wij verlangen ernaar en bidden dat het Koninkrijk van God naar de aarde zal komen (Matteüs 6:10). Maar terwijl wij in afwachting zijn van die gebeurtenis zijn wij bezig met het Werk van onze Vader (Lucas 2:49; Matteüs 24:14; 28:19-20). Wij zijn verenigd in een groot doel door te proberen Hem welgevallig te zijn door Hem en de mensheid te dienen.

De Verenigde Kerk van God bidt constant dat nieuwe mensen een onderdeel worden van de goddelijke relatie die bestaat tussen God en Zijn Kerk. Degenen die ingaan op Gods uitnodiging zullen genieten van Zijn omgang die eensgezind maakt door de Gods Geest. $\neq$ Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven. (Filippenzen 2:1-2).

voor de bruiloft. Ze wordt voorgesteld als een vrouw die een schitterende bruidsjurk draagt, een bruidsjurk die overigens staan voor haar rechtvaardige daden. Wat is rechtvaardigheid in Gods ogen? Psalmen 119:172 definieert rechtvaardigheid voor ons: “Mijn tong zal uw woord bezingen, want al uw geboden zijn gerechtigheid.” Rechtvaardige daden omvatten dus gehoorzaamheid aan Gods wetten en het continu ernaar streven om het perfecte voorbeeld van Jezus te volgen.

Hoe bereidt Christus de Kerk voor op die glorieuze bruiloft?

“Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet” (Efeziërs 5:25-27).

De “vlekken” waarop Paulus doelt zijn de zonden die de schitterende, mooie jupon van Christus aanstaande bruid bezodden. Zonde—het overtreden van Gods wetten—moet afgewassen worden door het offer van Christus en weggehouden worden door het gebruik door een Christen van de kracht van de Heilige Geest om te veranderen en geestelijk te groeien. Gods Kerk onderwijst Gods wetten en streeft ernaar volgens deze wetten te leven. De Kerk bereidt zich actief voor op het worden van de onbevleete Bruid van Christus.

HET HERKENNEN VAN DE KERK

Jezus heeft gezegd dat Zijn Kerk niet zou sterven (Matteüs 16:18). Maar hoe kunnen we vandaag de dag nog de Kerk herkennen, aangezien er zo veel verschillende kerken zijn die zich christelijk noemen, terwijl ze een uiteenlopende doctrines verkondigen? Wat zijn de kenmerken van Gods Kerk? Wat wordt door Gods Kerk onderwezen? Wat doet de Kerk?

Net als in het begin van de Kerk roept God mensen uit de wereld (Johannes 6:44; Openbaring 18:4) in de Kerk om een werk te doen. Net zoals Petrus zijn toehoorders opriep om zich te bekeren en zich te laten dopen, net zo realiseren degenen die tegenwoordig geroepen worden zich de ernst van hun zonden en wijden zichzelf aan God en aan een leven van veranderen.

Hoe beantwoorden degenen die ingaan op de roeping door God in Gods Kerk aan deze roeping?

“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen” (Handelingen 2:38).

“Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt—hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen—en allen zijn wij met één Geest gedrenkt” (1 Korintiërs 12:13).

De waterdoop, besproken in Les 8, is een teken van het geloof van de bekeerde Christen in het zonden bedekkende offer van Christus. Het staat voor de dood van de vroegere mens en het begin van een nieuw leven dat toegewijd is aan de dingen die God gebiedt. De veranderingen die resultaten

voortbrengen worden geleidelijk aan gemaakt door de kracht van Gods Geest die God geeft aan een Christen bij zijn doop.

Hoe kunnen we valse leraren onderscheiden en vermijden?

“Wacht u voor de valse profeten, die in schapevacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven. Aan hun vruchten zult gij hen kennen: men leest toch geen druiven van dorens of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, of een slechte boom goede vruchten dragen. Iedere boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen. Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnegaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid!” (Matteüs 7:15-23).

Christus waarschuwde ons ervoor om op te passen voor degenen die zich slechts voordoen als ware leraren, degenen die uiterlijk wellicht de juiste dingen zeggen en doen, maar wier werkelijke handelingen en resultaten niet goddelijk zijn. Uiteindelijk leiden hun onderwijs en hun doctrines tot het beoefenen van “wetteloosheid”—het verwerpen van gehoorzaamheid aan Gods wetten. Christus zegt dat Hij zal afwijzen degenen die Zijn wetten afwijzen en niet gehoorzamen.

Welke vruchten zullen worden voortgebracht in de levens van Christenen?

“Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet” (Galaten 5:22-23).

Gods Geest maakt het voor de nieuwe Christen mogelijk om te beginnen met het ontwikkelen van de onbaatzuchtige karaktereigenschappen van God Zelf. Net als met vruchten die groeien aan een rank verschijnen goddelijk karaktertrekken niet plotseling bij de doop, maar dienen deze gevoed te worden en met de tijd te groeien. Een belangrijk doel van de Kerk is om ons te begeleiden bij het ontwikkelen van deze geestelijke vruchten.

Wat is een kenmerk van ware Christenen?

“Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander” (Joh. 13:34-35).

De Kerk van God zal groeien in dezelfde onbaatzuchtige, goddelijke liefde die Christus ten toon spreidde. Deze uitgaande bezorgdheid is ver verheven boven de natuurlijke broederliefde of zelfs moederliefde, waarvan overigens vaak wordt gezegd dat deze de hoogste vorm van menselijke liefde is. Gods liefde is absoluut onbaatzuchtig en uitgaand, zoals Paulus beschreef in I Korintiërs 13 en zoals Christus in de

praktijk bracht toen Hij Zijn leven voor ons gaf.

Zijn leden van de Kerk perfect?

“Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1:8-9).

“Want als er onder u nijd en twist is, zijt gij dan niet vleselijk, en leeft gij niet als (onveranderde) mensen?” (1 Korintiërs 3:3).

Gods Kerk bestaat uit mensen die nog steeds zwakke punten hebben. Elk van hun heeft nog een lange weg te gaan om de perfectie te bereiken die in Christus wordt aangeboden. De corrigerende woorden van Paulus in zijn brieven aan de Korintiërs laten zien dat sommigen in Gods Kerk nog immer grote menselijke zwakheden hebben die overwonnen moeten worden. We kunnen echter dankbaar zijn dat God naar het hart kijkt (1 Samuël 16:7). Ware Christenen gaan door met het bekeringsproces en het veranderen wanneer zij hun tekortkomingen (h)erkennen. Zij houden niet op om hun broeders en zusters te vergeven en te bemoedigen wanneer zij strijden voor geestelijke volwassenheid in Christus (Galaten 6:1-2).

Zij kunnen echter niet doorgaan met het doelbewust en opzettelijk zondigen als een manier van leven. “Hieraan zijn de kinderen Gods en de kinderen des duivels kenbaar: een ieder, die de rechtvaardigheid niet doet, is niet uit God, evenmin als wie zijn broeder niet liefheeft” (1 Johannes 3:10).

Hoe omschrijft de Bijbel de liefde van God?

“Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewa-

ren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Johannes 5:3).

“En één van hen, een wetgeleerde, vroeg, om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de wet? Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten” (Matteüs 22:35-40).

Gods wet omschrijft Gods liefde. Hier vatte Jezus essentie van de Tien Geboden (Exodus 20) in twee grote geboden samen. De eerste vier van de Tien Geboden laten zien hoe God van ons verwacht op welke wijze wij onze liefde jegens hem laten blijken. De laatste zes laten zien hoe Hij verwacht van ons dat wij onze liefde voor onze naaste uiten. Deze fundamentele geestelijke principes worden in de gehele Bijbel uitgewerkt. Jezus nam bijvoorbeeld de betekenis van het gebod om niet te doden en geen overspel te plegen onder de loep tijdens Zijn Bergrede (Matteüs 5:21-32), door te laten zien dat gedachten vol haat en lust strijdig zijn met deze beide geboden.

Zal de Kerk altijd de Geboden van God onderhouden?

“... En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben” (Openbaring 12:17).

De vrouw uit Openbaring 12 vertegenwoordigt het volk van God vlak voor de wederkomst van Christus. Op dat moment vervolgt de draak (Satan; vers 9) de Kerk, die trouw de Geboden van God blijft onderhouden.

HOE WORDT HET WERK VAN DE KERK ONDERSTEUND?

Jezus Christus gaf aan de Kerk de opdracht het evangelie te verkondigen aan de wereld en discipelen te maken alsmede om te zorgen voor degenen die God heeft geroepen (Matteüs 24:14; 28:19-20). Dit is een enorme onderneming. Toch roept God in elke periode slechts een kleine kudde van mensen in Zijn Kerk om deze enorme taak te volbrengen (Lucas 12:32).

Jezus instrueerde Zijn discipelen, *Om niet hebt gij ontvangen, geeft het om niet*. (Matteüs 10:8). Gods hele weg van leven is een weg van *geven en dienen*. Dus is het geen verrassing dat Jezus Zijn discipelen zei het evangelie om niet te delen met anderen. Ook tegenwoordig wordt de waarheid van God om niet gegeven aan degenen die daarom vragen. Laten we het Bijbelse voorbeeld van het financieren van dit werk van prediking en publicatie van het goede nieuws eens nader bekijken.

De Bijbel introduceert Gods financiële ondersteuningssysteem met het voorbeeld van de aartsvader Abraham. Maar voordat we Abrahams voorbeeld nader gaan bekijken dienen we eerst het belang van Gods rol als Schepper van hemel en aarde in te zien. Hij maakte alles, inclusief alle fysieke bronnen waarvan Hij ons toestaat om deze gedurende onze levens te gebruiken. Hij vertelt ons dat alles nog steeds Hem toebehoort (Psalmen 24:1; Haggai 2:8). Daarom behoudt Hij Zich het recht voor om ons te zeggen hoe wij datgene wat Hij geschapen heeft dienen te gebruiken.

God onthulde Zijn manier van leven aan Abraham. Hij zegt van hem, *o*

mdat Abraham naar Mijn geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten. (Genesis 26:5). Abraham wist ook dat alle fysieke zegeningen een geschenk van God zijn. Als *v*

ader van alle gelovigen. (Romeinen 4:11), gaf Abraham het voorbeeld van het betalen van tiendenfl door het geven van een tiende deel van de zegeningen die hij van God ontving aan de priester van God (Genesis 14:17-20; Hebrëen 7:1-4)fl als een onderdeel van zijn overeenkomst met God.

Abraham onderwees dit gebruik aan zijn afstammelingen. Zijn kleinzoon Jakob beloofde, *Indien God met mij zal zijn, en mijn behoeden zal op deze weg, die ik ga, mij zal geven brood om te eten en klederen om aan te trekken, en ik behouden tot mijns vaders huis wederkeer, dan zal de Here mij tot een God zijn... en van alles wat Gij mij schenken zult, zal ik U stipt de tienden geven*. (Genesis 28:20-22, nadruk onzerzijds).

Toen enkele van Abrahams afstammelingen het oude volk Israël werd, gaf God na hun bevrijding van de Egyptische slavernij Zijn tiende aan de stam van Levi als betaling voor de diensten van de Levieten voor Hem. *Wat nu de Levieten betreft, zie Ik geef hun alle tienden in Israël als erfdeel, een vergoeding voor de dienst die zij verrichten, de dienst van de tent der samenkomst... want aan de Levieten geef Ik als erfdeel de tiende, die de Israëlieten de Here als heffing brengen; daarom heb Ik van hen gezegd: In het midden der Israëlieten zullen zij geen erfdeel verkrijgen*. (Numeri 18:21, 24).

Geloof en beoefent de Kerk vandaag de dag dezelfde dingen als Christus en de vroege Nieuw-Testamentische Kerk?

“En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet; maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn. Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zélf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft” (1 Johannes 2:3-6).

“Geliefden, daar ik mij in alle opzichten beijver u te schrijve over ons gemeenschappelijk heil, zie ik mij genoodzaakt het te doen met de vermaning, tot het uiterste te strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is” (Judas 3).

De Kerk blijft Gods geboden onderhouden en blijft wandelen zoals Jezus gewandeld heeft. De Kerk ijvert zich ervoor om het geloof te volgen, zoals dat is neergelegd door de hele Bijbel heen en zoals het in de praktijk is gebracht door de Kerk in het apostolische tijdperk.

Dit omvat tevens het aanbidden van God op de dagen die de Bijbel gebiedt en zoals deze door Jezus en de apostelen werden gevierd. De Bijbel is er duidelijk over dat Jezus, Paulus en de Kerk regelmatig bijeenkwam op de Sabbat en daarmee het Vierde Gebod naleefde (Exodus 20:8-11; Marcus 6:2; Lucas 4:16, 31-32; 13:10; Handelingen 13:14-44; 17:1-3; 18:4). Vandaag de dag komen de leden van Gods Kerk dus bijeen op de Sabbat om Hem te aanbidden, meer te leren over Zijn weg van leven en om contact met elkaar te hebben—en

dit des te meer naarmate de terugkeer van Christus dichterbij komt (Hebreeën 10:24-25). De leden vierten eveneens de andere door God geboden feestdagen, net zoals Christus en de Kerk deed (zie “Wat geloofde de vroege Kerk en wat waren haar gebruiken?,” pag. 8). Zoals we in een toekomstige les nog zullen zien helpen de feestdagen van de Bijbel de leden van de Kerk jaarlijks aan het geweldige plan van God herinneren.

De Kerk gebruikt de Bijbel als haar gids en probeert géén onbijbelse leerstellingen of gebruiken daaraan toe te voegen.

Hoe wordt Gods Kerk in de Bijbel genoemd?

“Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, die Hij Zich door het bloed van Zijn Eigene verworven heeft” (Handelingen 20:28).

De zinsnede *gemeente Gods* komt acht keer voor in de Bijbel (Handelingen 20:28; 1 Korintiërs 1:2; 10:32; 11:22; 15:9; 2 Korintiërs 1:1; Galaten 1:13; 1 Timoteüs 3:5).

“Gemeenten Gods” komt nog eens drie keer voor (1 Korintiërs 11:16; 1 Tessalonicenzen 2:14; 2 Tessalonicenzen 1:4) en “de gemeente van de levende God” komt één keer voor (1 Timoteüs 3:15).

Welk werk zal de Kerk van God blijven doen?

“Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matteüs 28:19-20).

Deze ondersteuning gaf aan Israël de mogelijkheid om God te aanbidden en onderwezen te worden volgens Zijn wil. Het boek Hebreeën beschrijft een verandering in deze manier van administratie omdat de Nieuw-Testamentische Kerkfl de geestelijke tempel van God (1 Korintiërs 3:16; Efeziërs 2:19-22)fl de fysieke tempel qua belang verving. De verantwoordelijkheid voor het onderwijzen van Gods waarheid ligt nu bij de Nieuw-Testamentische Kerk. In de eerste eeuw gaven de volgelingen van de evangelieboodschap geld en andere hulpmiddelen aan Jezus, Zijn discipelen en, later, aan andere medewerkers in de Kerk om hen te ondersteunen bij het Werk dat Christus aan de Kerk had opgedragen om te doen. Voorbeelden van zulk geven en principes aangaande dit geven kunnen in het Nieuwe Testament gevonden worden, zoals bijvoorbeeld in Lucas 8:3; 10:7-8; 2 Korintiërs 11:7-9; and Filippenzen 4:14-18.

Handhaafde Jezus het bijbelse principe van tienden? Dat deed Hij inderdaad! Let op Zijn opmerkingen aan de schriftgeleerden en de Farizeeën: †Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij geeft tienden van de munt, de dille en de komijn en gij hebt het gewichtigste van de wet verwaarloosd: het oordeel en de barmhartigheid en de trouw. Dit moest men doen en het andere niet nalaten. (Matteüs 23:23).

De Farizeeën gaven zeer nauwkeurig tienden van zelfs de kleinste kruiden, maar zij verwaarloosden vaak andere †zwaarwichtige principes van de wet. Jezus zei hen dat *zij beiden zouden moeten doen*. Noch tienden geven noch zulke zwaarwichtige zaken als †oordeel, barmhartigheid en trouw zouden moeten

worden verwaarloosd.

Jezus en Zijn discipelen onderwezen dat een *gevende houding* een belangrijk onderdeel van de Christelijke levenswijze zouden moeten zijn. †Geef en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmede gij meet, zal u wederge-meten worden. (Lucas 6:38).

Het verwaarlozen van het geven van tienden wordt gezien als diefstalfl diefstal van God (Maleachi 3:8-12). We kunnen er gerust op zijn dat Hij heeft beloofd dat Hij zal zorgen voor de behoeften van degenen die oprecht eerst Zijn Koninkrijk zoeken en die welwillende en enthousiaste medewerkers worden met Hem in het werk van het verkondigen van het evangelie (Matteüs 6:31-34; 2 Korintiërs 9:8).

Christus heeft Zijn Kerk opgedragen om door te gaan met het Werk waarmee Hij begonnen is. Gods tienden vormen de basis van die inspanning. Als Christenen worden we opgeroepen medewerkers te zijn met Christus.

†Want Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker, Gods bouw-werk zijt gij. (1 Korintiërs 3:9). †Geliefde, gij handelt trouw in alles wat gij aan de broeders doet, en dat nog wel aan vreemdelingen, die in tegenwoordigheid der gemeente getuigd hebben van uw liefde; indien gij hen voorthelpt, gelijk het Gode waardig is, zult gij wél doen; want zij zijn uitgegaan ter wille van de Naam, zonder iets van de heidenen aan te nemen. Wij behoren dus zulke mannen te ontvangen, opdat wij mogen samenwerken voor de waarheid. (3 Johannes 1:5-8).

“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn” (Matteüs 24:14).

Gods Kerk blijft doorgaan met het werk dat Christus Zijn discipelen heeft opgedragen te doen—als onderdeel van hetzelfde werk dat Christus Zelf deed (Marcus 1:1-2, 14).

De Kerk dient het goede nieuws van de Christus' komende Koninkrijk over de gehele wereld te verspreiden. Het evangelie van het Koninkrijk van God laat de hoop zien naast het slechte nieuws dat de mensheid over zichzelf brengt. Hoewel weinigen geneigd zijn om nu gehoor te geven zal Gods liefhebbende waarschuwing op een bepaald moment op iedereen invloed hebben. God wil dat iedereen tot erkenning van de waarheid komt en op de gegeven tijd behouden wordt (1 Tim. 2:4). Leden van de Kerk bidden onophoudelijk dat God nu meer medewerkers zal roepen om te helpen met deze ontzagwekkende onderneming (Mat. 9:37-38).

Kerk verspreidt niet alleen het zaad van het evangelie (Marcus 4:2-20), zij verwelkomt ook van harte degenen die God nu roept. Zij onderwijst hen de waarheden van de Bijbel en voedt hen in hun geestelijke groei.

WAT NU?

Roept God u nu in Zijn Kerk om deel te nemen aan haar belangrijke werk? Heeft u vragen die u graag beantwoord wilt zien? We zien met belangstelling uit naar uw vragen en opmerkingen. Toegewijde dienaren willen graag uw vragen beantwoorden, schriftelijk dan wel persoonlijk. Neem alstublieft contact op met het kantoor in uw land (of in het land het dichtst bij u) op de lijst hieronder.

Leden van Gods Kerk bidden voor u—door God te vragen dat u begrip, kracht en moed, die u nodig heeft om uw leven over te geven aan Hem, mag ontvangen. Dezelfde leden kijken er ook zeer naar uit om u te ontmoeten en met u samen te werken in de Kerk van God. (Zie “Gods Kerk verwelkomt u,” pagina 12).

Deze les had betrekking op een groot deel van wat de Bijbel leert aangaande Gods Kerk. Maar, zoals altijd, bevat de Bijbel diepgaander begrip dan in een les aan bod kan komen. Om meer begrip te krijgen van aanverwante onderwerpen kunt u de onderstaande gratis boekjes aanvragen:

- *The Church Jesus Built.*
- *The Book of Revelation Unveiled.*
- *Transforming Your Life: The Process of Conversion.*
- *Fundamental Beliefs of the United Church of God, an International Association.*

In onze volgende les zullen we specifieke bijbelse principes en gebruiken onderzoeken die samenhangen met het dagelijks goddelijk leven. Mis hem niet!

Punten ter overweging

Deze vragen zijn bedoeld als studiehulp. Wij raden u aan om de tijd te nemen de antwoorden op deze vragen uit te schrijven en deze te vergelijken met de aangereikte verzen. Neem a.u.b. schriftelijk contact met ons op met eventueel commentaar of suggesties en met vragen over deze les of de rest van de cursus.

- Wat ontbrak er aan de fysieke natie van Israël - Gods "Kerk" in het Oude Testament fiwat God aan de Nieuw-Testamentische Kerk beloofde? (Jer. 31:33; Deut. 5:29; Hand. 7:51).
- Waarom was het geven van de Heilige Geest noodzakelijk, niet alleen om de Kerk te beginnen, maar ook om elk lid van de Kerk vanaf die tijd van te laten profiteren? (Rom. 8:7-9).
- Bleef de Kerk bestaan, ondanks vervolgingen van buitenaf en versplintering van binnenuit? (Matt. 16:18).
- Hoe bereiden Kerkleden zich voor op hun rol in Gods toekomstige Koninkrijk? (Op. 5:10; 20:4; Dan. 7:27; Luk. 16:10-12; 19:16-17; Jer. 17:10; 1 Petr. 4:12-13; Jak. 1:2-4; Mark. 10:42-45; Mal. 2:7).
- Hoe is de Kerk georganiseerd? (1 Kor. 12:27-28; Kol. 1:18; Ef. 1:22-23; 4:11-13, 15-16; 1 Kor. 12:6; 24-26).
- Op welke manier is de Kerk te vergelijken met een bruid? (Ef. 5:25-27; Openb. 19:6-8).
- Naar welke vruchten streeft de Kerk om (imperfect weliswaar) voort te brengen? (Gal. 5:22-23; Joh. 13:34-35).
- Welke opdracht heeft God de Kerk gegeven en hoe dient deze uitgedragen te worden? Welke boodschap zal de Kerk prediken? (Matt. 28:19-20; 24:14; 9:37-38; 5:14-16; Mark. 4:2-20).

© 2001 United Church of God Holland, Alle rechten voorbehouden.

Zover niet anders aangegeven zijn de in deze publicatie aangehaalde bijbelverzen afkomstig uit de NBG. *Auteurs:* John Ross Schroeder bijdragende schrijvers: Jerold Aust, Gerhard Marx. *Redactie:* Scott Ashley, John Bald, Peter Edgington, Roger Foster, Jim Franks, Bruce Gore, Roy Holladay, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Darris McNeely, Burk McNair, David Register, Marcos Rosales, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson. *Vertaling:* Germ Ensing, Martin Arendsen. *Ontwerp:* Shaun Venish.

United Church of God Holland The Good News

Postbus 93, 2800 AB Gouda, Nederland.
Telefoon/fax 084-8704080

E-mail: info@ucg-holland.nl

Website: www.ucg-holland.nl

Bankrekening: 53.83.60.747

Girorekening: 3276780

Deze uitgave is gratis en is mogelijk geworden door de vrijwillige bijdragen van leden van UCG Holland en sympathisanten die dit werk steunen. Giften zijn altijd welkom en worden dankbaar geaccepteerd. Giften in Nederland gegeven aan UCG Holland zijn aftrekbaar voor de belasting.

Overige postadressen:

United States: United Church of God
P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-1027
Tel: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795
Websites: www.ucg.org
E-mail: info@ucg.org

Duitsland: Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten, Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany

Tel.: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637

Italië: La Buona Notizia, Chiesa di Dio Unita

Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy

Tel.: 0039-035583474 Fax: 0039-

035582140

Website: www.labuonanotizia.org

E-mail: redazione@labuonanotizia.org

Zuid Afrika: United Church of God,

Southern Africa, P. O. Box 2209, Beacon

Bay, East London 5205

Tel./ fax: 043 748-1694

Website: www.ucgrsa.org,

E-mail: rsa@ucg.org

Spaanstalige gebieden: Iglesia de Dios

Unida

P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-

1027, U.S.A.

Tel.: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795